

3^e jaargang, no. 1
Januari 2024

In deze uitgave:

- Een menselijk 'volle' evangelie leidt je mis
- Wandelen door het Oude Testament (12)
- Wat leer je van het verhaal van Abraham (1)
- Verenig mijn hart (3b)
- De opname vóór de grote verdrukking is een ongegronde aanname (1)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Redactie: Een menselijk 'volle' evangelie leidt je mis
- 4 Liederen om te luisteren - Henk Verbeek
- 4 Waar leer je van het verhaal van Abraham (1) - Toon van den Hoorn
- 8 Wandelen door het Oude Testament (12) - Cees Visser
- 15 'Goud vanouds'- Rita Blijdorp: 2 mp3's van J.E. v/d Brink
- 15 Verenig mijn hart (3b) - Eén denken - Henk Lijzenga
- 18 De opname voor de grote verdrukking is een ongegronde aanname (1) - Piet Guijt
- 20 Gedicht Bevrijding - Gerrit van Ek

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het

digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 2 van jaargang 3, februari 2024 is 12-02-2024

In het volgende nummer o.a. :

- Artikel voor jongeren - Zeina Bassa-Dafesh
- De brief aan de Kolossenzen (5) - J.E. v.d. Brink
- Leer Hem kennen (8) - Christiana v/d Velde
- De gezonde leer - Geestesdoop (2) - Jildert de Boer

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft een omvang van 18-20 pagina's. *Elk nummer zal rond de 20-22^e van de maand uitkomen*. Hoewel het fijn is dat mensen het blad door de gemeente mailen, verdient het de voorkeur als men zelf persoonlijk een gratis abonnement aanvraagt. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website*. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Het is fijn als er een link geplaatst naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites, waardoor men op het blad wordt geattendeerd.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl

VAN DE REDACTIE

EEN MENSELIJK 'VOLLE' EVANGELIE LEIDT JE MIS

Koers houden in een tolerante tijd

Van een broeder ontving ik een tijd terug twee citaten van anderen, die hij mij zonder commentaar doorgaf. Ik ga er beknopt op in omdat ik hierin iets signaleer dat mooi lijkt onder het mom van 'volle evangelie', maar ons toch op het verkeerde been zet.

Het eerste citaat

We hebben de wereld opgedeeld in mensen mét en mensen zónder God. Dat is de wereld op z'n kop zetten. We kunnen alleen zinvol over God spreken als we Hem zien als de Schepper van alle mensen. We zijn christenen om meer mens te worden en niet omgekeerd.

Commentaar

Bij dit eerste citaat dacht ik: Het is waar dat God de Schepper is van alle mensen. Wat ik mis is dat God de Vader is van alle gelovigen. Hij zegt dat we christenen zijn - dat wordt men overigens niet vanzelf, maar alleen door bekering van je zonden en geloof in Jezus - om meer mens te worden en niet omgekeerd. Wat bedoelt hij met deze cryptische, bijna filosofische zin? Bedoelt hij dat als je christen wordt, je meer mens wordt, zoals God bedoelt? Dat is juist. De mens Gods mag na wedergeboorte zeker tevoorschijn treden en uit de verf komen en zo groeien naar geestelijke volwassenheid of volkomenheid (2 Tim. 3:17). In die geestelijke ontwikkeling blijft hij afhankelijk van God.

Het tweede citaat

Wij mensen hebben er wel een handje van om grenzen te trekken tussen "wij" en "zij", tussen Ons Soort Mensen en de Anderen. Om zo duidelijk te maken dat sommigen er wel bij horen en anderen niet. Grenzen en hokjes en etiketten, en al die uitsluitingsmechanismen, die altijd een tweedeling uitdrukken tussen wie het goed zien en dus goed zitten (wij natuurlijk) en wie niet (zij helaas). Dan is het goed om iemand nog eens luid en duidelijk te horen zeggen dat God te groot is om zich iets aan te trekken van al dat door mensen gecreëerde onderscheid. Onze roeping en bestemming is niet om gelovige te zijn maar om mens te zijn, medemens. Zó wordt de schepping weer heel.

Kanttekeningen

Wat valt er kort van dit tweede stukje te zeggen? Ik ben voorzichtig en terughoudend met 'wij en zij'-denken. Extreem gebeurt dat in sekten en daar weten we uit ondervinding van. Zo van: "wij zijn de enige goeden en de buitenwereld is alleen

maar fout." Maar wat de schrijver verder stelt, lijkt meer op humanisme dan op oorspronkelijk christendom. Wordt de schepping heel als wij meer mens en medemens zijn? Dat geloof ik niet. De schepping wordt hersteld als uit de mensheid door een ontwikkelingsproces, geleid door Gods Geest, zonen van God tevoorschijn gaan komen (Rom. 8:14,19, NBG-vert.). Als de schrijver zegt dat wij niet geroepen en bestemd zijn om gelovige te zijn, is dat een uitspraak die ernaast zit. De Bijbel maakt duidelijk onderscheid tussen gelovigen en ongelovigen (niet: 'andersgelovigen', zoals vele moderne mensen willen). Dat is geen door mensen gemaakt onderscheid, maar zo geeft God het in Zijn eigen Woord aan en daar trekt Hij zich alles van aan. Het Woord maakt duidelijk hoe wezenlijk het voor alle mensen is, om tot geloof in Jezus te komen: "Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet." (1 Joh. 5:12). Wij zijn geroepen tot de gemeenschap met Zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heere (1 Kor. 1:9) en wij zijn bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van Gods Zoon (Rom. 8:29).

Conclusie

Beide citaten zijn daarom misleidend. Zij trekken het volle evangelie op het menselijke of humanistische vlak en dat voert ons van de weg van Jezus en de hemelse dingen af. Om het correct te zeggen zijn beide *cursief* gezette citaten niet aanbevelenswaardig. Het is te betreuren als mensen die de boodschap van het Koninkrijk der hemelen hebben gekend gaan dolen en afdwalen van de geestelijke boodschap van de Bijbel. Zo kom je terecht in een vrijzinnig 'volle evangelie' en daardoor in filosofie van mensen. Wie het opmerkt, geve er acht op!

Oproep

Het evangelie van het Koninkrijk der hemelen, cq. het volle evangelie, is gebaseerd op enkele grondprincipes:

- *Een zuiver Godsbeeld*: God is enkel goed (maar niet zoet).
- *Een gezond mensbeeld*: De mens is van origine goed gemaakt (maar slecht geworden door de inwerking van de zonde).
- *Een scherp 'satansbeeld'*: De duivel is onze vijand (hij is de oorsprong van het kwade).
- *Een goed gemeentebeeld* (het gaat allereerst om de gemeente in de hemelse gewesten en daarna om de zichtbare gemeente op aarde).

Als digitaal blad willen we met het ingaan van de derde jaargang in 2024 doorgaan met leren, beleven, uitleven en verbreiden van het heerlijke volle evangelie! Doet u op en top mee? De Heer zegene u daarin!

LIEDEREN om te luisteren

Door Henk Verbeek

We hebben de Kerst inmiddels ruim achter de rug maar de gedachte aan Jezus' komst (geboorte) en wat Hij bracht aan inzicht, waarheid en herstel zal altijd in onze gedachten zijn. Hij is de bringer van heil voor ieder persoonlijk en voor de gemeente. Het lied dat daarover gaat is [Lied 164](#) (Gods licht is gekomen). Het is geen super opname maar gewoon een opname in een gemeente samenkomst. Maar ik wilde hem toch niet overslaan.

Op de woensdagavond Bijbelkring zingen we altijd een paar liedjes. Soms kom ik dan zelf met een lied dat ik toevallig opensla en dit keer was het [Lied 171](#) (De weldaad van Gods liefde). Een deel moest door de zusters gezongen worden, dus dat gaf ik vooraf even aan. Echter al bij het eerste couplet liep het al van geen kanten. Dus toen het deel van de zusters kwam moest ik er maar mee stoppen. Blijkbaar kende men het lied niet meer. Kent u het nog?

Uiteraard zijn alle Kapelklanken die ik tot nu toe op YouTube heb gezet in de [Playlist](#) aansluitend te beluisteren.

WAT LEER JE VAN HET VERHAAL VAN ABRAHAM? (1)

Lessen van de aartsvaders toegepast voor je eigen leven

Door Toon van den Hoorn

Boodschap van 2023-07-23

Under construction

Nog niet helemaal af. Je leven is 'under construction', nog niet af, in opbouw en het komt tevoorschijn, *positief dus*. Misschien wil je zo ook luisteren naar het simpele gebeuren van iets uit het verhaal van Abraham.

Uit Ur wegtrekken

In Handelingen 7:2 zegt Stefanus: *De God der heerlijkheid is verschenen aan onze vader Abraham, toen hij nog in Mesopotamië was, voordat hij in Haran ging wonen.*

Meso = tussen en Potamos = rivier. Mesopotamië betekent dus tussen de twee rivieren die hier wel bekend zijn. En hij zegt erbij *voordat* hij in Haran gaat wonen. Dat is een duidelijke bepaling dus. Die Stefanus heeft wel zicht ook in de geestelijke wereld, maar dat weet je, want hij ziet Gods heerlijkheid. Dus Abraham woont dan nog in Ur. En ik denk dat hij ongeveer 18 jaar is. Mooie leeftijd. En de Heer die spreekt tot hem voor zijn leven en voor zijn toekomst. En daar waren geen dertig trends waar je uit moest kiezen, er was één leven nog steeds, waar je voor kunt kiezen. En wat zegt de

Heer: *ga uit je land en uit je familie en kom naar een land dat Ik je wijzen zal*. Er staat letterlijk, dat Ik je *zal doen zien*. En Abraham trekt weg uit Ur en hij gaat wonen in Haran. En dat laatste snap je dan natuurlijk niet. Want hij zou naar Kanaän gaan toch?! Een beetje raar als je dan in Haran gaat wonen. Hoe trekt hij nou weg uit Ur? Ik denk hij zegt tegen zijn vader Terach: 'we moeten weg uit Ur, want zo spreekt de God van de heerlijkheid en die is aan mij verschenen.' En er zal misschien wel eerst een woordenstrijd zijn geweest: doe niet zo raar joh, enz. Maar uiteindelijk gaan ze en dat gaan we lezen.

Genesis 11:31

En Terach nam zijn zoon Abram en Lot, de zoon van Haran, zijn kleinzoon, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram; en hij deed hen wegtrekken uit Ur der Chaldeeën om te gaan naar het land Kanaän, en zij kwamen te Haran en bleven daar. En de dagen van Terach waren tweehonderd vijf jaar, en Terach stierf te Haran.

Weg uit het centrum van afgoderij

Hij sterft in Haran. Samen trekken ze weg uit Ur. Dat lezen we. Samen trekken ze weg uit het centrum van de afgoderij, waar mensen Sin, de maangodin, aanbidden. En wat is er met die mensen aan de hand als ze die aanbidding hebben? Ze leggen een grote nadruk op *vruchtbaarheid*. En dus ook op productie. En ook op: wat levert het mij op? Het moet goed gaan. Het moet wel iets opleveren. En het liefst heel veel. Zie je een parallel met de economie? De *oikonomos*. Daar komt ook *oecumene* vandaan, apart hè? Ik geef je gewoon het Griekse woord. *Nomos* is de naam, de wet, de regel van de *oikos*, het huis. Dat zal toch de wet van het huis zijn. In welk huis zit die dan?

Een mentaliteit of geestesgesteldheid

Nou we zijn blij, de stad Ur bestaat niet meer, die is niet meer te vinden. Of toch wel misschien? Ik denk dagelijks worden wij met Ur geconfronteerd. Want Ur is niet zomaar een aardse stad, het is een geestesgesteldheid. Ur is een bepaalde mentaliteit. En die mentaliteit die zie je bij de geldwisselaars en de verkopers in de tempel. En wat doet Jezus? Die keert hun tafels om, hun rekentafels, hun zekerheden. En wat zegt Hij? *Mijn huis moet zijn een tempel voor God en jullie hebben er een rovershol van gemaakt*. Het is wat. Laat van jouw hart nooit een rovershol maken.

Vruchtbaarheid als norm en wet

De mensen in Ur verwachten alles dus van vruchtbaar zijn. Dat is voor hen de norm, de wet. De goden en de heren van de tijd die beïnvloeden hun leven. We zien ze gaan, samen trekken ze weg uit Ur. Samen gaan ze vrolijk op weg naar Kanaän, op weg naar het land van melk en honing, *een*

prachtige weergave van Gods heerlijkheid. Maar dan komen ze in Haran aan, dat ligt momenteel net in Turkije. Janny en ik zijn er ooit geweest. De Turken zeggen: hij heeft eerst hier gewoond en toen is hij 10 kilometer verder naar Haran verhuisd. Nou, ik mocht daar temidden van een gezelschap en staande op de plaats van Abram heeft gewoond wat vertellen en een geestelijke les meegeven...

Blijven steken in Haran

Als zij in Haran aankomen, dan gaan zij daar wonen. Dat is nogal wat. Dus als je de kaart goed kent, ergens halverwege de weg naar Kanaän blijft Terach steken. Hij stopt met omhoog te gaan en *waar hij stopt, daar sterft hij.* Heb je hem? Je zal toch zo leven. Je kunt dus slaaf blijven, ook als je wegtrekt van goden en machten. Je kunt dus slaaf blijven van de heren van deze tijd. Je kunt van je hart een rovershol maken in plaats van een tempel voor de Heer. Maar één ding is duidelijk uit het verhaal en ook in de geestelijke realiteit: dan sterf je geestelijk. Dan val je geestelijk om, ook al loop je lichamelijk nog door.

Saraï is onvruchtbaar

Nu even over Abram en Saraï. Saraï doet het dus niet zo goed in het geslachtsregister:

Genesis 11:26-30

Toen Terach zeventig jaar geleefd had, verwekte hij Abram, Nachor en Haran. En dit zijn de nakomelingen van Terach: Terach verwekte Abram, Nachor en Haran, en Haran verwekte Lot. En Haran stierf bij het leven van zijn vader Terach in zijn geboorteland, in Ur der Chaldeeën. En Abram en Nachor namen zich vrouwen; de naam van Abrams vrouw was Saraï, en de naam van Nachors vrouw was Milka, de dochter van Haran, de vader van Milka en Jiska. Saraï nu was onvruchtbaar; zij had geen kinderen.

Vers 30 schreeuwt om aandacht: 'Saraï nu was onvruchtbaar.' We hebben net die verwekkingen gehad, en zij is onvruchtbaar, zij heeft geen kinderen. Er staat letterlijk Saraï blijft onvruchtbaar, uit haar geen geboorte. Dat is dus niet het hoogste goed in Ur.

De gemeente wordt zichtbaar kleiner

Saraï vertoont trekken van de gemeente in deze tijd. De gemeente wordt kleiner, de gemeente is niet meer zo aantrekkelijk meer. Tenminste als je denkt in productie, als je denkt in aantallen. Dus daarbij hoort geen zichtbare achteruitgang, dat je met zoveel bent, of zo weinig, want dat zeg je dan: 'we zijn met zo weinig, moeten we wel doorgaan, moeten we de boel niet opheffen?' Dit is de mentaliteit in Ur. En is dus ook de geestesgesteldheid in Haran en Babel. Maar door dit alles heen hoor ik dan: *zou er voor de Heer iets te wonderbaar zijn?* Genesis 18:4.

Metten met de maat van de Heer

Dus de maat waarmee de Heer meet, de maat waarmee we in de gemeente meten, dat is een andere maat, dan waarmee ze in Ur meten. Dat is een andere maat, waarmee ze in de wereld meten en elkaar de maat nemen.

Nu gebeurt er iets wonderlijks. Lees maar mee:

Genesis 12:1-3

De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

God spreekt over zijn toekomst

Abram is gevoelig voor de levende God en daarom hoort hij Hem ook spreken. In zijn gedachten. Hij hoort Hem spreken over zijn toekomst en Abram gelooft erin en dan begint dus het verhaal van Abram. Niet met: dit zijn de verwekkingen van, want Saraï blijkt onvruchtbaar, ze lijken dus geen enkele toekomst te hebben. Maar weet je wat het mooie is, Abram breekt met deze manier van denken.

Abraham laat aardse zekerheden achter zich

Hij breekt met zijn verleden. Hij laat alle aardse zekerheden achter zich als hij de Heer hoort spreken. Dat vind ik zo mooi. En wat zegt de Heer dan? 'Ga voor jou', staat er letterlijk. Ga wat jou betreft vanuit je land, vanuit je clan, vanuit het huis van je vader. Mensen wat een uittocht. Wat een exodus. Wegtrekken uit drie verbanden: uit je land, uit je clan, uit je vaders huis. Helemaal weg uit een weldadig aards bestaan. Ga wat jou betreft vanuit je land. Dat is dus: trek weg vanuit het vanzelfsprekende waarin je opgroeide. Weg uit Haran, de stad waar de weg naar het beloofde land stopte. Dus trek zelf ook weg uit het leven, waarin je gestopt bent om te geloven in Gods beloften. *Om te geloven in Gods mogelijkheden.* Dat je denkt, is er nog iets mogelijk? *Alles is mogelijk bij de Heer.*

Blijf niet hangen in Haran

Abram moet dus niet blijven hangen in Haran. Jij moet ook niet blijven hangen in Haran. Want dan kom je niet verder. Haran is de geestelijke situatie, waarin je verdort, waarin je uitdroogt, waarin je niet verder vernieuwt in je leven en in je denken. Abram moet wegtrekken uit Haran en weet je wat het mooie is? Hij doet het ook. En weet je waarom? Het licht is weer gaan schijnen, *hij verwacht de hemelse stad.* Hij verwacht de stad met de fundamenten in de hemel. De stad die God Zelf ontwerpt en bouwt. Dat lees je in Hebreëen 11:10. En Abram trekt weg uit Haran. Trekt weg uit

vanzelfsprekendheden, uit dogma's van die tijd, hij trekt weg uit 'zo is het toch altijd geweest, zo hebben we het toch altijd gedaan.'

Hemels leren denken

Hij trekt weg dus uit aards denken. Hij gaat hemels denken en dat is voor jou en voor mij ook heel belangrijk. Dat je hemels gaat denken, dat gaat boven de zichtbare dingen uit. Dat is de weg omhoog die je gaat en geestelijk uitgroeit tot een mens die God opmerkt, die de Heer opmerkt en hoort. Tot de mens die de Heer volgt. Tot een mens die zich steeds meer bewust wordt van de geestelijke wereld. Overall zit 'geest' achter. Als het goed is, is het uit God en als het niet goed is, is het uit de duivel.

God zal hem het land doen zien

Hij gaat dus weg uit het huis van zijn vader. Ook deze grens moet Abram opheffen. Want als hij dat niet opheft, wat gebeurt er dan? Dan trekt hij nooit weg uit Haran. De Heer roept hem om te gaan. Om uit te trekken. De Heer roept jou en mij om te gaan, om uit te trekken naar het land dat ik jou zal doen zien. Dat betekent voor jou, naar het *leven* dat ik jou zal doen zien, steeds meer. De Heer zal Abram dit land niet wijzen, maar *doen zien* staat er als je goed de grondtekst vertaalt. Ik zal het jou doen zien.

Gaan in geloof en gehoorzaamheid

Oh, dus zag Abram het al? Nee. En hij zei niet: ik moet het eerst zien. Want dan was hij niet in geloof weggetrokken. Abram ziet het land nog niet. En, staat er in Hebreeën, door zijn geloof gaat Abram - als hij geroepen wordt - *gehoorzaam* op weg naar een plaats die hij als erfenis zal ontvangen en hij gaat op weg zonder te weten waarheen. Het is wat, daar zit een geheim in. We willen wel even weten: waar gaan we dan heen! Door zijn geloof trekt hij naar het land dat hem beloofd is, maar hem nog niet toebehoort. Waar ga je heen Abram? Ja, we zullen wel zien. En daar gaat hij, 'Jan zonder land', *op weg vol geloof*.

Niets aantrekkelijks in het zichtbare

Hij komt bij dat land, als hij dat land ziet, wat ziet hij dan? Een mooi land? Nee. Dan ziet hij een kaal en onvruchtbaar land. Een onherbergzaam gebied. En hier had het al kunnen beginnen, hebt U me daar heen gebracht? Zoals Mozes heeft moeten dealen met het volk, hadden we niet beter in Egypte kunnen blijven? Het is toch wat. Nee, dit is het beloofde land. Maar daar lijkt het niet op. Tenminste als je denkt in vruchtbaarheidstermen. Abram vraagt zich echt wel eens af wat hem boven het hoofd hangt. Of hij dit wel aan kan. Heb je zelf ook wel eens? Wat hangt er allemaal boven mijn hoofd? Wat gaat er gebeuren? Maar als je je hierdoor laat

leiden in je leven, dan trek je toch nooit weg uit Haran? Dan ga je toch nooit op weg naar het beloofde land.

Vasthouden aan wat God belooft

Abram gelooft Gods woord. Hij klampt zich vast aan Gods beloften. Te midden van al die dingen die hij nog *niet ziet*. Dat is geloof. Het bewijs van de onzichtbare werkelijkheid *van de dingen die je nog niet ziet* (Hebreeën 11:1). Rabbijn Soetendorp schrijft iets heel opmerkelijks over geloven: "*Geloven betekent: vertrouwen, ondanks de nacht. Niets ziende van wat beloofd wordt.*"

Geroepen om een zegen te worden

God, Hij roept Abram. God, Hij roept ook jou. Waar gaat het heen? Dat zien we wel. Abrams roeping en ook jouw roeping, begint met *zeven zegeningen*. Tel maar mee:

- *Ik zal jou tot een groot volk maken,*
- *Ik zal jou zegenen,*
- *Ik zal jouw naam groot maken,*
- *en word een zegen,*
- *en ik zal zegenen wie jou zegenen,*
- *en wie jou lastert zal ik vervloeken*
- *en in jou zullen gezegend worden alle geslachten van de aarde.*

Houd dat bij elkaar. Centraal erin staat: *word een zegen*, drie ervoor en drie erna als je het schematisch bekijkt. Dat wil ook wat zeggen voor je leven.

Een naam in de hemel, niet op aarde

'Ik zal jou maken tot een groot volk.' Wat kun je daarmee? Wat is dan een groot volk? Aards ingevuld een grote gemeente? Ik denk een groot volk is een volk dat groot is en naam maakt in de hemel. Ze proberen hemels te leven. En zo groeien ze geestelijk naar Gods beeld. Hun bron die hebben ze in de hemel in God en Zijn woord, in Jezus Christus. En uit andere bronnen putten zij niet. God zegt tot Abram, ik zal jou maken tot een groot volk.

Hoeveel is er mogelijk in jouw situatie?

Zichtbaar gezien is dat toch onmogelijk, want Saraï is onvruchtbaar gemaakt door satan. Maar Abram, en dat is een *keerpunt*, die gelooft wat God belooft. Of moet ik zeggen, *die gelooft wat ook God gelooft*. En dat maakt hij vast in zijn hart. En mijn vraag is: *hoeveel is er voor jou mogelijk te midden van je situatie?* Hoeveel is er voor jou nog mogelijk als het gaat om je leven, als het gaat om je toekomst, als het gaat hier om onze gemeente, jouw gemeente?

Niet uit zijn op aards succes

En de tweede is: 'Ik zal jou zegenen.' Waarin zegent de Heer jou? De Heer zegent jou niet met aards succes. Zoals veel

evangelisten en predikanten verkondigen. Dat is gestoord, als het zo werkt. Dan werkt het dus alleen voor je leven, niet voor de eeuwigheid, je kan het niet meenemen. Je mag van mij best in een groot huis wonen, een grote auto hebben. Maar stel dat dat je denken zou beïnvloeden, dat je het daarvan zou moeten hebben.

Heilig je en verwacht de zegen van de Heer

Abram moet zich afzonderen van het wereldse, ook in die tijd. Hij moet zich heiligen te midden van deze wereld en dat moeten wij ook. Ons heiligen. Dan trek je dus weg uit en dan ga je binnen in. Dat is het gevolg. En als jij dit doet voor je leven, persoonlijk, dan kan de Heer jou ook zegenen. Waarmee? *Met geloof en visie. Met vrede en blijdschap. Met moed om door te gaan onder alles, ondanks. Met geduld en volharding. Met liefde voor God en voor zijn Woord. Met liefde voor de mensen om ons heen, om jou heen.* Prachtig!

Babel maakt zichzelf aardse naam

En: 'Ik zal jouw naam groot maken.' Ergens in de Bijbel zeggen mensen tegen elkaar, en ook in deze wereld, laten wij *onzelf* naam maken (Genesis 11:4). Ze bouwen de toren van Babel, eigenhandig gaan ze omhoog. Dat kan eigenlijk niet goed gaan, zou je nu toch zeggen. Ze willen zekerheid, aardse zekerheid. Ze willen macht. Ze willen beroemd worden. Maar helaas, Gods stem horen zij niet meer, want dit zijn andere stemmen. Ze willen vanaf de aarde de hemel indringen. Ze bouwen een toren van aardse zekerheden.

Jouw naam in de hemel telt

De Heer zegt: 'Ik zal jouw naam groot maken.' Groot doen zijn in de hemel. Jouw naam is niet wie je bent, jouw naam is wat je doet in geloof. Daar komt jouw naam in de hemel vandaan. Het gaat erom wat Abram doet in geloof. Het gaat erom wat jij doet, wat jij uitwerkt, in geloof.

Niet om werken gerechtvaardigd

Is Abram gerechtvaardigd om zijn werken? Wat denk je? Nee. Abram is en dus ook jij bent gerechtvaardigd, omdat je gelooft en gaat en uittrekt en binnengaat. Want wat staat er in Romeinen 4:2: *als je uit werken gerechtvaardigd wordt, dan heb je roem, maar niet bij God.* En er staat verder: *hem die werkt wordt het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting* (Romeinen 4:4). En wat zeggen die mensen? 'Ja, we hebben gedaan wat we moesten doen.' Is dat leven? Ik doe wat ik moet doen. Er gaat iets *bovenuit* en dat is een geheim. Dat heb je al gevonden en daar mag je meer van vinden.

Abraham wordt tot zegen voor Lot

Het gevolg is, de vierde zegen, 'dat jij een zegen kunt zijn.' De Naardense Bijbel vertaalt het goed: *en word een zegen.* En

Abram pakt dit op. Zijn neef Lot is alleen *aardsgericht* bezig, vroom, en kiest het mooiste, beste stuk van het land voor zijn schapen. En Abram gaat gewoon door. Later als de vijanden Lot en zijn manschappen ontvoeren, dan achtervolgt Abram die vijanden, hij bevrijdt Lot en zijn manschappen en dan gaan ze weer hun weg. Abram zegt niet: 'dat heb je er nou van als je de Heer niet volgt.' Lot gaat in Sodom wonen en Abram krijgt te horen wat er gaat gebeuren met Sodom. En dan haalt hij Lot uit Sodom weg. Prachtig. Hij zegt niet: 'dan moet je daar niet gaan wonen, want dan krijg je vuur over je.' Hij haalt hem weg en de vrouw van Lot gaat mee. Prachtig dus wat Abram doet, *hij is een zegen.*

Delen in goddelijk leven en zo tot zegen wezen

Wees maar een zegen voor de mensen om je heen. Een zegen voor jezelf, een zegen voor de gemeente. En hoe word je dat? Een variatie op Micha 6:8: *door goed te doen, door betrouwbaar te zijn, en door gerechtigheid uit te oefenen.*

En dan zegt de Heer: 'ik zal zegenen die jou zegenen.' God is de bron van alle zegen. Hij roept jou en als jij erop ingaat waartoe Hij jou roept, dan ga je delen in zijn zegen. Of zal ik zeggen, *dan ga je delen in Zijn leven en hiermee zegen je anderen.*

De ander oordelen en te licht bevinden?

En wie jou lastert zal ik vloeken. Er staat hier het werkwoord 'qal' en eigenlijk betekent dat *te licht bevinden*. Dus wie jou te licht bevindt: 'weet je dat nog niet, doe je dat nog', teveel geoordeel, ook in onze kring. Oordelen en te licht bevinden, dat kan dus niet, daarmee blijf je niet delen in de zegen, daarmee kom je onder de vloek van die machten die dat veroorzaken. Dus wie niet mee gaat in Gods zegen, wie mee gaat met andere goden, van deze tijd, die zullen de vloek - het *afwezig* zijn van de zegen - ervaren, omdat zij zo in deze geest van leven niet kunnen delen in Gods zegen. Niet kunnen delen in Zijn Geest, Zijn manier van leven.

Mee in beweging zijn naar Gods grote perspectief

En tenslotte, en dat is het mooiste: 'En in jou zullen gezegend worden alle geslachten van de aarde.' Heel kort: eerst komt Gods volk tot stand met allerlei 'toestanden', je denkt steeds 'het gaat helemaal mis' en *God gelooft maar*: daaruit wordt Jezus geboren en Jezus bouwt nu zijn gemeente in mensen van alle geslachten en natiën, één gemeente voor Gods troon in aanbidding. Bruisend voor de Heer. Voor Jezus. Voor God de Vader. Vol aanbidding mag je nu al zijn, vol aandacht voor God die geest is. Voor Jezus die jouw leven leidt. Voor Jezus die jou gelooft geeft, die het vermeerdert, die jou hoop geeft en

vermeedert. En zo ga je. En je was weggetrokken uit en misschien was je blijven hangen in, maar dan trek je weer weg uit. Trek je verder weg uit Haran. Dat is een hele beweging voor jouw eigen, persoonlijke leven, verbonden met elkaar als gemeente. Amen (*wordt vervolgd*).

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (12)

Naar de mp3 van de Bijbelstudie gehouden door Cees Visser op 2003-02-05 in de VEG 'Immanuël te Breda

Genesis 7:1-8:14

Noach vindt genade bij God

We hebben stilgestaan bij Noach. Een man die 'wandelt met God'. Een man die in dat wandelen ook steeds weer genade vindt bij God. Een man aan wie God veel vreugde beleeft. Mooi is dat: God beleeft vreugde aan mensen die genade vinden bij Hem, die in hun leven wandelen met Hem. Dat is bij Noach zo gegaan, en dat geldt nog steeds voor jou en mij vandaag.

Noach, de prediker van de gerechtigheid

In zijn leven ontvangt Noach een godsspraak en gaat Noach doen wat de Heer hem zegt. Wat een vreugde is dat voor God om niet alleen iets kwijt te kunnen aan Noach, maar ook om te zien dat hij nauwkeurig doet wat de Heer hem zegt. Honderdtwintig jaar lang predikt Noach op grond van die ontvangen godsspraak de gerechtigheid in zijn tijd. Te midden van zijn tijdgenoten is hij de prediker van de gerechtigheid, en laat hij met zijn leven zien wat dat inhoudt. *'Gerechtigheid doen' is de wil van God vervullen*. Hij bouwt ook een ark, het concrete bewijs van die gerechtigheid. God wil de mensheid bewaren. God wil mensen die zijn wil doen, met Hem willen wandelen en genade willen vinden bij Hem, bijeenbrengen. Te midden van een totaal ontaard en vrijwel geheel verkeerd geslacht.

God is altijd uit op het bewaren en het behoud van mensen

God wil mensen bewaren en daarvoor zet Hij Noach in. Hij wil mensen in die ark bewaren voor het verderf dat over de aarde gaat komen. God ziet het aankomen. God ziet de werkingen in de geestelijke wereld, in de levens van de mensen op aarde. Hij ziet waar dat op uitloopt. Hij ziet de opzet van het rijk der duisternis om al wat leeft en al wat is geschapen in één grote aanval weg te vagen. God ziet het. Hij deelt het Noach mee. Hij geeft hem een godsspraak en laat zien hoe Hij - te midden van dit alles - behoud wil bewerken en hoe Noach daaraan mag meewerken. God is altijd op behoud gericht; daarin is Hij één en ongedeeld. Ook in de tijd van het Oude Testament. God is daarin nooit veranderd en zal daarin ook nooit veranderen.

Soms wordt er nog een verkeerd Godsbeeld aangegeven

In die zin geeft Genesis op bepaalde momenten wel eens een verkeerd beeld van God. Op een gegeven moment beschrijft de schrijver van Genesis God als een mens: dat God berouw zou hebben en spijt heeft dat Hij de aarde tot aanzijn heeft gebracht. Dat hebben we de vorige keer gezien: dat is funest voor het goede Godsbeeld, voor het ware Godsbesef. Het zijn 'antropomorfistische' beschrijvingen, beschrijvingen van god als mens, het toeschrijven van allerlei emoties die wij mensen kennen, aan Hem die ons geschapen heeft.

God liegt niet en Hij heeft ook geen berouw

Maar God is geen mens dat Hij berouw zou hebben. Dat heb ik de vorige keer ook al gezegd, alleen heb ik er toen niet bij gezegd waar dit in de Bijbel staat. Je vindt in het in Numeri 23:19:

God is geen man, dat Hij liegen zou; of een mensenkind, dat Hij berouw zou hebben. Zou Hij zeggen en niet doen, of spreken en niet volbrengen?

God heeft geen berouw van dingen die Hij heeft opgestart.

God zet een rest in voor het behoud van mens en schepping

God laat niet varen het werk zijner handen, zegt Psalm 138:8, ook al vindt die voortzetting van zijn werk plaats door middel van een enkeling, of door een rest. Daar spreekt de profeet Jesaja over. In Jesaja 10:20-22 en Jesaja 11:11,16 lees je dat een 'rest' ontkomen en behouden zal worden, en dat Gods behoud zich in eerste instantie richt op die 'rest'. Om daarna dat overblijfsel - die 'rest' - zich te laten inzetten voor de rest van de mensheid. Zo werkt God altijd: *alleen op behoud gericht*. En als God aan behoud denkt, dan denkt Hij ook aan alles. Dan denkt Hij niet alleen aan mensen, maar dan denkt Hij aan al wat leeft, aan het hele werk van zijn handen. Mens én schepping mogen tot het doel komen, waartoe God ze in het leven heeft geroepen. En ook dát blijkt hier, in die laatste fase, in de laatste dagen van die 120 jaar.

De ark in gereedheid gebracht en de dieren komen erheen

Want wat gebeurt er als die ark zo goed als 'af' is? Alle hokken en ruimten die Noach daarin heeft gemaakt - drie etages hoog - staan dan nog leeg. De vorige keer heb ik de afmetingen genoemd, 1000 wagonladingen van een trein kunnen erin: zo groot is de ark. Het is allemaal nog leeg en onbewoond. Wat gebeurt er dan? Dat moet me toch een schouwspel geweest zijn: er komen dan allemaal dieren aanlopen. Hoeveel kinderboekjes zijn er niet op dit thema gebaseerd? En dan mogen de kinderen al die dieren aanwijken, prachtig. Dat doe ik met onze kleinkinderen ook

regelmatig. Het best bewaarde verhaal uit de Bijbel, zou ik bijna zeggen. Maar wat gebeurt daar toch? Wie heeft die dieren geroepen? Heeft Noach ze uit het bos geroepen? Nee, ze komen er gewoon aan. Door wie zijn ze dan geroepen, door wie worden ze geleid? Door God!

God zoekt de beste vertegenwoordigers onder de dieren

God heeft onder al die dieren die over de hele wereld zijn verspreid, representatieve vertegenwoordigers uitgezocht. Dieren die in hun karakter nog niet zijn misvormd, nog niet zijn ontaard. God heeft geen dinosaurussen geroepen. Maar wel het kalfje en nog andere prachtige dieren, het schaapje, al die beesten die je dan ziet. Het beste van het beste zoekt God uit als representant, als vertegenwoordiger van de dierenwereld, om - na die grote vloed - met en vanuit die door Hem bewaarde dieren verder te kunnen. Ook met de dieren begint God na de zondvloed niet 'opnieuw', zo van: laat al die dieren maar gaan, dan maak ik wel weer een stel nieuwe dieren. Nee, zo niet. God behoudt wat Hij in het leven heeft geroepen, ook van de diersoorten. Bij wat 'ontwaard' is - en dus niet meer voldoet en beantwoordt aan zijn oorspronkelijke staat - daar kan God niet meer bij. Al die roofzuchtige, afschuwelijke monsters uit de voortijd zijn achtergebleven in de zondvloed. Maar de dieren waarin God Zich nog wél kan herkennen en waarmee God ook verder wil, die roept Hij en leidt Hij naar de ark: het beste van het beste.

Overal een gelijkmatig klimaat: de dieren bijeen verzameld

Zijn er dieren die van heinde en ver moeten komen? Ik denk dat ze zich in de loop der jaren al hebben verzameld rondom die ark, dat ze daar al naartoe zijn getrokken. En denk nu niet dat sommige dieren alleen maar in bepaalde delen van de aarde kunnen leven, zoals vandaag de dag. Wij kennen nu allemaal verschillende klimaatzones; in tropische gebieden zul je geen ijsberen tegenkomen, als ze er toen al zouden zijn geweest. En in de ijsvlakten zul je bijvoorbeeld geen schaap tegenkomen. *In de voortijd - de tijd van Noach - waren er nog geen ijsvlakten, geen woestijnen, geen ontoegankelijke gebieden. De aarde was één groot paradijs met een gelijkmatig klimaat.* De dieren konden overal op aarde leven. Waarschijnlijk zullen die dieren in de jaren dat de ark in gereedheid wordt gebracht, zich rondom die ark hebben verzameld.

De dieren komen twee aan twee, maar de mensen niet

En daar komen ze dan, twee aan twee. Mannetje, vrouwtje, in een prachtige, en toch wel indrukwekkende optocht. Dat moet voor de mensen iets heel aparts geweest zijn. Dat moet voor hen toch wel een 'teken' geweest zijn: wat gebeurt hier, wat is er aan de hand? Waarom komen die dieren wél en komt er verder niemand naar die immense

ark? Je zou kunnen zeggen: dit is een laatste oproep. Als je dan niet naar Noach hebben geluisterd, kijk dan naar wat nú gebeurt. Maar niemand reageert. Niemand gaat het gesprek met Noach aan om te vragen wat er op handen is. Ze kenden zijn verhalen wel, maar ze geloofden hem niet. Het had nog nooit geregend. Elke ochtend was er dauw, was er voldoende vochtigheid voor al het gewas. En dan stond daar die ongelofelijk grote schuit op het droge. Wat moest die Noach daar toch mee? En dan al die dieren er ook nog in ...

God handelt op zijn tijd en Hij bepaalt de gelegenheden

Niemand gaat mee naar binnen. Als al die dieren binnen zijn, sluit God de deur. Dat staat er: God sluit de deur. God sluit het toe. Hij handelt vóórat de vijand toeslaat. God bepaalt het moment. Hij heeft tijden en gelegenheden in zijn hand. God sluit de deur. Hij legt zijn hand op de ark en houdt zijn hand over de ark. Vanaf dat moment is de ark de enige plaats waar het Koninkrijk van God nog is en functioneert op aarde. Het duurt dan nog zeven dagen. Zeven dagen lang staat die ark daar als een 'getuigenis' voor alle mensen eromheen. En dan gaat het beginnen.

Geweld en verderf slaan op aarde toe

Dan slaat het geweld keihard toe. Dan komt het verderf over de aarde, wereldwijd. Vanwege de mensen die hun weg op aarde hebben verdorven, wereldwijd. Zullen we het lezen? Genesis 6:11:

De aarde nu was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vol geweldenaar. En God zag de aarde aan, en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven.

Iets soortgelijks lees in je Jesaja 24:4-6 in andere woorden:

De aarde treurt, verwelkt; de wereld kwijnt weg, verwelkt; de hoogsten van het volk des lands kwijnen weg. Want de aarde is ontwijd door haar bewoners, omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontdoken, het eeuwig verbond verbroken. Daarom verslindt een vloek de aarde en moeten haar bewoners boeten; daarom worden de bewoners der aarde door een gloed verteerd en blijven er weinig stervelingen over.

De zondvloed gaat beginnen; en waar denk je dan aan? Welk beeld heb je daarvan? Het eerste wat in je opkomt is regen, *stromende regen*. En dat is natuurlijk ook het beeld dat ons in kinderbijbels en de meeste zondagschoolverhalen wordt voorgehouden. En dat klopt ook wel, want Genesis 7:12 spreekt over slagregens, 40 dagen lang en 40 nachten erbij. Maar dat is niet het enige. De zondvloed is niet alleen een zeer lange en onvoorstelbare hevige slagregen geweest. Er gebeurt veel meer. En dat wil ik met je 'opdiepen' vanuit de Schrift:

Genesis 7:10-24:

Na zeven dagen kwamen de wateren van de vloed over de aarde. In Noachs zeshonderdste levensjaar, in de tweede maand, op de zeventiende dag der maand, op die dag braken alle kolken der grote waterdiepten open en werden de sluizen des hemels geopend. En de slagregen was veertig dagen en veertig nachten over de aarde.... (Dus het komt van beneden en van boven). *En de vloed was veertig dagen over de aarde en de wateren wiesen en hieven de ark op, zodat zij oprees boven de aarde. Toen de wateren zeer toenamen en sterk wiesen boven de aarde, dreef de ark op de wateren. En de wateren namen geweldig sterk toe over de aarde, en alle hoge bergen onder de ganse hemel werden overdekt. Vijftien el daarboven stegen de wateren, en de bergen werden overdekt...En de wateren hadden de overhand over de aarde, honderd vijftig dagen lang.*

Jesaja 24:18c-20:

... de sluizen in den hoge worden geopend en de grondvesten der aarde beven. De aarde barst geheel open, de aarde schudt hevig, de aarde wankelt vervaarlijk; de aarde waggelt zeer als een beschonkene en zwaait heen en weer als een nachthut; want haar overtreding drukt zwaar op haar; zij valt en staat niet weer op.

De sluizen des hemels en de kolken der afgrond breken open

Deze gedeelten zetten we even bij elkaar. In de geestelijke wereld vindt er een 'geweldsexplosie' plaats. Een explosie zonder dat er enige weerhouding is. Niet alleen vanuit de hemel, vanuit de *hoogte*, maar ook vanuit de *diepte*, vanuit de afgrond. De Canisiusvertaling en de Statenvertaling beschrijven de 'kolken der (water)diepten' als de 'kolken van de afgrond'. De grootvorsten van duisternis en dood - Belial en Apollyon - slaan allerwegen toe. Om een definitieve klap uit te delen. Dat gebeurt primair in de hemel en werkt door op aarde. Ook daar worden de 'sluizen van de hemel' opengebrouwen. Een sluis houdt iets tegen, maakt scheiding tussen wateren, waardoor 'hoog water' en 'laag water' naast elkaar kunnen bestaan. In de hemel ook zo'n 'sluis': het *uitspansel* maakt scheiding tussen de wateren boven de aarde en de wateren op de aarde. We hebben daarvan gelezen in Genesis 1:7. Dat uitspansel omgeeft vanaf het moment dat 'watergewelf'. God schept, de gehele aarde. Mede daardoor is dat gelijkmatige klimaat op aarde ontstaan en gedurende de voortijd ook in stand gehouden. Dat watergewelf heeft ook alle kwalijke straling tegen kunnen houden, waardoor het leven op aarde zo ongestoord door kon gaan.

Dat prachtige uitspansel, die sluis, wordt met groot geweld doorbroken. Dat watergewelf wordt in elkaar gedrukt en al die wateren 'van boven de aarde' storten zich op die aarde.

Dat komt allemaal naar beneden. Dat kun je niet met een plasregen vergelijken. Bedenk ook dat een hevige plasregen, ook al duurt deze 40 dagen, niet zo'n hoog waterniveau kan bereiken dat alle bergen onder water komen te staan. Daar moet ongelofelijk veel water bij te pas komen, dat is niet normaal. Het hele watergewelf is in elkaar gestort, de sluizen des hemels worden doorbroken, het zakt ineen. Er ontstaat een 'stortvloed'. En als water in een 'stroomversnelling' raakt, dan neemt het alles mee wat het tegenkomt en zet het ook alles onder water.

Het hemelgewelf, die hemelkoepel, wordt ineengedrukt; er blijft slechts een dampkring van over. De dampkring zoals wij die nu kennen, was vóór de zondvloed een veel imposanter geheel, een veel effectievere bescherming voor de aarde.

Niet alleen het *uitspansel* wordt door die 'geweldsexplosie' doorbroken. Ook de kolken van de (water)diepten breken daardoor open. De fonteinen van de geweldige afgrond, de kolken van de grote afgrond; *het water zoekt met geweld een uitweg*, zegt de Groot Nieuws Bijbel hier. En Jesaja vult aan: *de aarde barst geheel open*. Waar duidt dit op? Op hevige aardbevingen, allerlei vulkanische uitbarstingen en intense zeebevingen. Waar gaan zeebevingen mee gepaard? Met vloedgolven. Als die enorme hoeveelheden water van 'boven' ook nog eens in beweging gezet worden door die enorme schokken en vloedgolven van 'beneden', dan krijgt dat water een allesvernietigende vaart.

Een onvoorstelbaar, immens gebeuren

Door vele vulkanische uitbarstingen *barst de aarde geheel open*. Bepaalde delen komen omhoog, andere delen zakken in. Hele stukken worden over elkaar heen geschoven, komen op z'n kop te liggen. Stel je voor dat zoiets gebeurt in een enorme bak met water: opeens komt een heel stuk van de bodem omhoog, waar moet dat water heen? Of als in die bak water opeens deel van de bodem wegzakt: wat een zuiging naar beneden brengt dat teweeg. Er komen enorme waterverplaatsingen op gang, met krachtige stromingen en intense zuigingen. Jesaja zegt: *de aarde wankelt, de aarde valt*. Ja, de aarde raakt uit zijn oorspronkelijk stand, uit zijn oorspronkelijk evenwicht. Daardoor valt er op bepaalde delen van de aarde ook nog eens een ijzige vrieskou in, die met onmiddellijke ijsvorming gepaard gaat. Bij die ijsvorming kunnen enorme krachten vrijkomen. We zien daar wel eens een voorbeeld van als het IJsselmeer bevriest: door kruierend ijs kan er dan gewoon een dijk weggedrukt worden. En we hebben het dan maar over een klein beetje ijsvorming ...

Wat er allemaal bij die zondvloed gebeurt is met geen pen te beschrijven. De bijbel duidt het in die paar zinnen aan; het wordt slechts heel sober beschreven.

Een zwak vergelijk met overstromingen en uitbarstingen nu

In 1953 is er in Zeeland een watersnoodramp geweest. In één nacht met springvloed en noordwester storm breekt er een dijk door, en nog een dijk; het een volgt op het ander. Binnen de kortste keren is het een ramp met een omvang die we in Nederland niet eerder hebben gehad. En dan hebben we het over een overstroming op één plaats. Vreselijk, als je die beelden ziet. We kennen ook beelden van aardbevingen, je ziet ze wel eens op het journaal: wat een ravage kan zo'n aardbeving aanrichten. Of als er een vulkanische uitbarsting is geweest. En dan niet een zoals op de Etna waar je nog naar kunt kijken, maar bijvoorbeeld die van het eiland Krakatau in 1863. Die eruptie leidde (honderden kilometers verderop) tot enorme vloedgolven en bracht grote overstromingen teweeg. En dan hebben we het over één aardbevingje op een eilandje ergens in de Indische Oceaan. Bij het begin van de zondvloed gebeurt dat overal op aarde tegelijk! Overal zijn er aardbevingen, zeebevingen en vulkanische uitbarstingen. Overal ontstaan vloedgolven en overstromingen, ontstaan enorme gaten in de grond en schuiven aardlagen over elkaar heen. Daar is geen ontkomen aan. Dat red je niet door op een berg te klimmen en dan te denken: ik kan het hier nog wel even houden. Het een volgt direct op het ander; het gaat allemaal zo snel. Niemand op aarde heeft eraan kunnen ontkomen.

Het wonder van de ark in Gods hand, te midden van...

Wat een groot wonder van God dat die ark het heeft 'gered'. Je kunt zeggen: Noach is een kwaliteitstimmerman, maar je begrijpt dat ik wat anders bedoel. Die hand van God, die op die boot, op die drijvende kist is ... en die kist te midden van al dat natuurgeweld, drijvend houdt, boven water houdt ... die kist 'draagt' en die mensen in zijn armen heeft. Een machtige hand erboven en een machtige hand eronder. De ark is volledig in de handen van God! Ook nu blijkt dat Noach genade vindt bij God en dat die genade van God genoeg is. Zelfs onder dit immense, allesvernietigende natuurgeweld dat door de boze geesten uit het rijk der duisternis wordt veroorzaakt.

Het geweld van de demonen

Alles komt onder water te staan. Alles komt onder het beslag en de heerschappij van Satan. Hij wil in één klap alles vernietigen. En natuurlijk die boot erbij. Maar die krijgt hij niet te pakken. Die blijft voor hem 'buiten bereik'.

Je kunt je dan afvragen: waarom houdt dat geweld na veertig dagen op? Zou dat 'als vanzelf' zijn opgehouden? Denk je dat? Zou de duivel na veertig dagen 'tevreden' zijn geweest met het resultaat? Ik denk dat hij dóór had willen gaan totdat *alles* kapot en totaal vernietigd was, totdat er geen aarde meer overgebleven was, zoals die er nu nog is. Dat het volledig op

z'n kop moest, alles onderuit moest. In plaats van op een aantal plaatsen, op vele plaatsen op aarde.

Inzicht in 'waarom de zondvloed na 40 dagen ophoudt'

Zou God zeggen: nu is het genoeg? Denk je dat? Zou God na veertig dagen kunnen zeggen: stop! En dat Hij dat vóór die veertig dagen *niet* had kunnen zeggen? Hoe zit dat? Dat de zondvloed *door het geweld van de demonen* is begonnen, kunnen we begrijpen, maar hoe is die zondvloed dan tot een einde gekomen? *Waarom is dat na 40 dagen gestopt? Ik denk dat je ook dát kunt verklaren vanuit het zicht op de geestelijke werkelijkheid.* Het begin van die zondvloed wordt ontketend door Belial en zijn demonenleger; en hij heeft het 'recht' daartoe - zou je kunnen zeggen - vanwege het feit dat ieder die op aarde leeft, zijn weg heeft verdorven. Als er zoveel geweldenaar in mensen is, zoveel macht van Belial en de zijnen over mensen tot stand is gebracht, dan kunnen zij op een gegeven moment doen wat ze willen. En dat doen ze dan ook.

De mensen op aarde komen niet meer weg; zij kunnen niet ontkomen aan die stroom, niet weggelopen uit die kolken die hen vanuit de afgrond overspoelen. Ze kunnen ook niet meer weg uit de greep van de machten der duisternis. Ze sterven in de situatie waarin ze door hun zonden geestelijk terecht zijn gekomen. Ze hebben de duisternis in hun leven liever gekregen dan het licht, want hun werken waren boos (vgl. Joh.3:19). In geestelijke zin bevinden zij zich daardoor in de afgrond. Bij het sterven blijf je in de geestelijke situatie waarin je vóór het sterven bent. Met andere woorden: al die mensen *blijven* bij hun sterven in die afgrondsituatie; zij komen *definitief* in het machtsgebied van de verderver terecht. Samen met de demonen die hen in hun leven op aarde hebben gebonden, en zich daardoor met hen hebben verbonden. Doordat die mensen de duisternis lief hebben gekregen, er is een sterke 'verbinding' ontstaan tussen mensen en machten. Als die mensen 'en masse' sterven en definitief onder de macht van Apollyon moeten blijven, waar kunnen dan die machten naartoe die met die mensen verbonden zijn? Die kunnen dan ook geen kant meer op. Toen Lamech stierf, die gewelddadige man uit het geslacht van Kain, kon de boze geest die Lamech tot een geweldenaar maakte, emplooi vindt in zijn kinderen, in zijn nageslacht; er was altijd wel een nakomeling waarin zo'n macht bij het sterven van zo'n 'reus' in de voortijd zijn intrek kon nemen. Daardoor konden de machten der duisternis met hun boze werken in mensen op aarde 'gewoon' doorgaan. Maar is er hier nageslacht? Alle mensen, jongeren en ouderen, sterven in één keer, allemaal tegelijk. Met andere woorden: kijk naar de realiteit in de geestelijke wereld. De mensen op aarde kunnen geen kant op; de machten die met hen verbonden zijn, ook niet!

Mensen en machten komen in de afgrond terecht

Met het sterven van die mensen komen de boze geesten die deze mensen hebben gebonden in dezelfde afgrondsituatie terecht als die mensen: ze worden 'vastgezet'. Ze vallen in de kuil die ze voor de mensen hebben gegraven. *Ze vallen allemaal in hun eigen zwaard. Alle machten der duisternis die aan die zondvloed hebben meegedaan, komen door die zondvloed in de afgrond terecht.* En wat gebeurt er met boze geesten die daarin terecht komen? Zij worden door Apollyon en zijn verderfengelen machteloos gemaakt, geheel inactief gemaakt. Met andere woorden, zij kunnen niet doorgaan met het werk waarmee ze bezig waren. En dat is volgens mij de enige reden waarom het geweld na die veertig dagen wegebt en afzwakt. De 'motor' wordt eruit gehaald. Wat nog na dendert zijn de 'naweeën' van dat geweld, maar ook die ebben na enige tijd weg.

Het kwaad straft zichzelf

Er zijn dan geen demonische krachten meer die vulkanen kunnen laten uitbarsten, geen duivelse krachten meer die delen van de zeebodem omhoog kunnen brengen en andere delen kunnen laten wegzakken. Alles komt tot rust. En de gevolgen ervan dempen uit. Op een gegeven moment wordt het doodstil: alles staat onder water, er is geen golfje meer, er is 'niets' meer. Alles is 'weg'. Mensen en machten bevinden zich in de afgrond. *Het kwaad straft zichzelf* - je ziet het hier gebeuren. Alles komt 'vast' te zitten. De zondvloed *begint* doordat de boze geesten in de hemelsferen worden ontketend; Belial voorop. De zondvloed *eindigt* doordat zij allen in de afgrond worden geketend; Belial ook.

2 Petrus 2:4 spreekt hierover: ***Want indien God engelen, die gezondigd hadden, niet gespaard heeft, maar hen, door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren; en de wereld van de voortijd niet gespaard heeft, maar Noach, de prediker der gerechtigheid, met zeven anderen bewaard heeft, toen Hij de zondvloed over de wereld der goddelozen bracht ... enz.***

Engelen die hun oorsprong ontrouw zijn geworden en gezondigd hebben, zijn in de afgrond terecht gekomen. Ze zijn aan krochten (= krachten, ketenen) der duisternis overgegeven. Ze zijn daarin terecht gekomen door hun eigen acties. Niet omdat God dat doet; de beschrijving hierboven doet denken aan een actieve daad van God. Het actieve van God is dat Hij zijn hand over de ark heeft gehouden. Al het andere, niet-bij-God-horende, is zijn 'eigen' gang gegaan. En daardoor zijn ze in die afgrond terechtgekomen. Dan kun je zeggen: dat heeft God gedaan, maar feitelijk hebben ze het zélf gedaan, het zélf bewerkstelligt. En dat heeft God niet tegengehouden.

Satan laat zijn grootvorsten mensen aan zich onderwerpen

Is Satan zelf ook in de afgrond terecht gekomen? Ik denk het niet. Ik geloof dat Satan zijn handen niet 'vuil' heeft gemaakt in die tijd. Satan heeft de eerste opening gemaakt: bij Adam; daar heeft hij werk verricht: als slang in het paradijs. Hijzelf brengt die *eerste* zonde van de mens tot stand. Daarmee opent hij de deur, en kunnen zijn grootvorsten met hun divisies binnentrekken in de hemel van mensen. In die fase stuurt Satan Belial er al op uit om de nakomelingen van Adam aan zich te onderwerpen. Na de zondvloed (en door de zondvloed) komt Belial in een onvoorziene en zeer ongewenste situatie terecht: onder Apollyon, de engel van de afgrond (Op.9:11).

Veranderingen na de zondvloed in hemel en op aarde

Wat een diepingrijpend gebeuren, die zondvloed aan het einde van die voortijd. Het heeft enorme veranderingen teweeggebracht, zowel in de hemel als op de aarde. De stand van de aarde is anders geworden. Het uitspansel bestaat niet meer in zijn door God geschapen vorm. Het oorspronkelijke, milde en gelijkmatige klimaat op aarde is verdwenen. En omdat het hemelgewelf niet meer functioneert, wordt ook de duur van het leven ernstig bekort. De dierenwereld is eveneens enorm uitgedund.

Geconserveerde monsterdieren en bewaarde fossielen

De aarde bevat vele aandenkens van de monsterlijke dieren uit die voortijd; ze zijn in fossiele vorm bewaard gebleven. Sommige helemaal in het ijs, alsof ze in één klap door het ijs zijn overvallen. Dat kun je je voorstellen. Er worden op dit moment en in de tijd die achter ons ligt vele van zulke vondsten gedaan: dieren die geheel in het ijs vast zijn blijven zitten en niet vergaan zijn; ongelofelijk. Professor Rehwinkel schrijft erover in zijn boek. Andere dieren zijn tussen steenlagen vermorzeld en zo tot een fossiel geworden.

Rekening houden met enorme omwentelingen door de zondvloed

Daar worden door geologen en andere wetenschappers vaak allerlei conclusies aan verbonden die niet juist zijn, omdat men in de geologie geen rekening houdt met een zondvloed. Als men in de bodem een aardlaag vindt die boven een andere aardlaag ligt, dan moet die bovenste laag de jongste zijn en de onderste laag de oudste; dat klinkt ook logisch. Als je alleen maar rekening houdt met een 'opstapeling', dan is alles wat eronder ligt ouder, en alles wat erboven ligt jonger. Men gaat dan tijden en leeftijden van aardlagen inschatten aan de hand van fossielen.

Dit is een cirkelredenatie, waar ik niet dieper op in zal gaan. De gedachte dat het oudste wel eens bovenop kan liggen en het jongste eronder, komt bij veel mensen niet op. Maar als je met de zondvloed rekening houdt en beseft welke enorme gevolgen vulkanische uitbarstingen kunnen hebben, dan is het voorstelbaar dat aardlagen 'ondersteboven' zijn komen te liggen of schuin naar beneden zijn gezakt, omdat er een krater is ontstaan.

Wijziging in de plantenwereld en de levenloze schepping

Na de zondvloed is er een plantenwereld 'overgebleven' en opnieuw tot ontwikkeling gekomen, maar met veel minder mogelijkheden dan de plantenwereld in het begin. Planten moesten zich aanpassen aan koude, aan hitte, aan droogte. Die waren er voor die zondvloed niet.

Wat denk je van de levenloze schepping? Er zijn oceanen ontstaan in de zondvloed. Die waren er voor die vloed niet. Die oneindige watervlakten waar niets mee te beginnen is, zijn ontstaan, zijn achtergebleven, als gevolg van al dat naar beneden komende water. Dat water is niet van de aarde weggestroomd, waar zou dat heen moeten? Er zijn oceanen ontstaan met diepe troggen, die 'oneindige' diepten in de zeebodem. Er zijn bergen ontstaan, veel en veel hoger dan de bergen die er vóór die tijd waren. Ze zijn omhoog gedrukt. Er zijn ontoegankelijke hoogten ontstaan, onbegaanbare poolkappen, dorre woestijnen, enz. Het hele paradijselijk karakter van de aarde is door de zondvloed weggevaagd. Dat de aarde in onze tijd nog steeds zo mooi is, geeft eigenlijk iets aan van het 'onvoorstelbare mooie' van vóór die tijd. Als er zoveel beschadigd is en het overblijvende is nog zó mooi, dat we er nog steeds intens van kunnen genieten, hoe moet het dan wel vóór die zondvloed zijn geweest ...

Verandering in de hemel, de geestelijke wereld

Op aarde hebben diepingrijpende veranderingen plaats gevonden. En in de hemel is er ook veel veranderd. Een heel demonenleger is in de geestelijke gevangenis, in de afgrond van het dodenrijk, terecht gekomen. Daar moest Satan wat op vinden, want anders zou het vrijwel 'onmogelijk' worden om zijn negatieve en destructieve werkzaamheden in mens en schepping voort te zetten. Daar heeft hij ook wat op gevonden. Na de zondvloed is Satan met 'occultisme' begonnen om die machten weer uit die gevangenis van de afgrond los te weken en ze opnieuw actief te maken en in te zetten in zijn plan met mensen. Ik kom daar een volgende keer op terug. Maar als je nu even het geheel overziet, en zeker ook die geestelijke consequenties daarin meeneemt, dan begrijp je ook dat dit niet zomaar een 'tweede keer' gaat gebeuren. Ik denk niet dat de duivel op deze wijze nóg een keer aan de gang gaat. En dat is logisch als je die wetmatigheden in de geestelijke wereld voor ogen krijgt. Gebeurt het dan nooit meer?

De belofte van het beven van aarde en hemel

Nee, niet op deze wijze. Er komt geen letterlijke herhaling van Genesis 7. Toch spreekt de bijbel over een zekere vorm van herhaling. Zoek maar eens op:

Hebreeën 12:25-27:

Ziet dan toe, dat gij Hem, die spreekt, niet afwijst. Want als genen niet ontkomen zijn, toen zij Hem afwezen, die zijn godsspraak op aarde deed horen, hoeveel te minder wij, als wij ons afwenden van Hem, die uit de hemelen (spreekt). Toen heeft zijn stem de aarde doen wankelen, doch thans heeft Hij een belofte gegeven, zeggende: Nog eenmaal zal Ik niet slechts de aarde, maar ook de hemel doen beven. Dit: nog eenmaal, doelt op een verandering der wankele dingen als van iets, dat slechts geschapen is, opdat blijve, wat niet wankel is.

Er komt nog een 'herhaling', maar dan op grond van een belofte van God. Waarin alles blijft, wat niet wankel is. Waarin alle schade die in de voortijd is ontstaan, wordt hersteld. *De ontwrichting van alle dingen van weleer wordt door de wederoprichting van alle dingen goedge maakt.* Nog eenmaal, staat er. Er komt een tijd dat de aarde mag opstaan na haar val in de tijd van de zondvloed. Dat de aarde mag opstaan en mag blijven staan, om nooit meer te vallen. Er komt een tijd op grond van de belofte van Hem die uit de hemel spreekt, dat alles wordt hersteld en er een definitief einde wordt gemaakt aan al die bewerkers van die eerste vloed. Hoe? Opnieuw door een man waar God veel vreugde aan beleeft: Gods eigen Zoon, Gods geliefde Zoon, Jezus Christus. Door een mens die precies doet wat God vraagt, en die een ark bouwt - een gemeente bouwt - waarin herstel, bewaring en behoud mogelijk is. En niet alleen dat. Een ark, een gemeente, waardoor ook de overwinning zal worden behaald op alles wat het herstel wil tegenhouden. Een tijd waarin niet alleen de aarde, maar ook de hemel zal beven. Zo'n intens gebeuren zal dat zijn.

Confrontatie tussen Jezus en Zijn gemeente met de antichrist en zijn gemeente

Een confrontatie tussen Jezus met zijn gemeente en alles wat zich tégen Hem en zijn gemeente keert: de antichrist met zijn anti-gemeente. Een tijd waarover de Bijbel spreekt als de 'grote verdrukking'. Maar die grote verdrukking is een reactie. *De grote verdrukking is een reactie op de openbaring van Jezus Christus.* Eerst is daar die openbaring van Jezus Christus in zijn gemeente; dat leidt tot de opening van het zevende zegel, tot een enorme geestelijke ervaring in hemel en op aarde. Dat de vijand erachteraan komt en dat probeert te overvleugelen met een grote verdrukking ... hij kan het proberen, maar hij krijgt het niet voor elkaar.

De omkering tot een onwankelbaar Koninkrijk van God

De vloed van wetteloosheid en ongerechtigheid die in de eindtijd mede door de antichrist op gang wordt gebracht, wordt gekeerd: in alle mensen die hun toevlucht vinden in de gerechtigheid, in de ark, en hun plaats in de gemeente van Christus innemen. Onder leiding van Jezus gaan zij de wil van God doen. Vanuit de hemel klinkt dan de stem van God en doet God zijn belofte gestand. Vanuit het *onwankelbare* koninkrijk van God worden mens en schepping door het werk van Jezus Christus *gegrondvest, gesterkt, bevestigd en volmaakt*. Die werkwoorden vind je in 1 Petrus 5:10.

De overwinning op Belial, duivel en dood

Die nieuwtestamentische ark, de gemeente onder leiding van de 'Noach van de eindtijd', Jezus Christus, is in staat om dat behoud te bewerken. En daarbij ook alle tegenstanders in de hemelsferen te overwinnen. Jezus' gemeente overwint Belial. Belial kan de gemeente niet pakken. Satan wordt door die gemeente uit de hemel geworpen, en Dood wordt door diezelfde gemeente overwonnen en van zijn kracht beroofd. Een drietal hemelse heilsfeiten op een rij die hun beslag krijgen in de tijd van het zevende zegel. *Belial gepasseerd, Satan uit de hemel geworpen, Dood van zijn kracht beroofd*. Heilsfeiten die dan niet meer 'omkeerbaar' zijn.

Ondanks de laatste stuiptrekkingen van het leger van satan

Uit de eerste 'valkuil', de afgrond, heeft Satan in de voortijd zijn leger nog gedeeltelijk kunnen terughalen. In de eindtijd zal de antichrist alles terughalen wat door de eeuwen heen in die put van de afgrond tot inactiviteit is gebracht. Hij zal alles tot hernieuwde activiteit brengen. Je zou dan kunnen denken: wat erg! Maar ze lopen dan hun einde tegemoet. Want in de confrontatie met Jezus Christus en zijn gemeente, in die grote confrontatie bij Armageddon, gaat die antichrist terecht komen in de *tweede* 'kuil', in de *tweede* dood, in de poel van vuurs. En daar komt hij nooit meer uit. Dat is het einde van alles.

De aarde komt weer in oorspronkelijke stand en klimaat

En met het feit dat die antichrist met zijn aanhang onklaar wordt gemaakt, is het ook mogelijk om die aarde terug te zetten in zijn oorspronkelijke stand. En dat gebeurt. De aarde zal beven, en zal daarbij opstaan. Wat een heerlijk moment als die aarde door Jezus Christus weer in zijn oorspronkelijke stand wordt teruggeplaatst en er weer een klimaat aanbreekt op aarde dat doet denken aan 'in den beginne.' Het oorspronkelijke klimaat op aarde keert dan terug.

Het vredrijk: de gemeente gaat heersen als koningen

Na de overwinning bij Armageddon gaat de gemeente van Jezus heersen als koningen op aarde, en gaat zij mens en schepping dienen als priesters. Zo komt het duizendjarige vredrijk tot stand. Vanuit de hemel wordt overal op aarde

herstel aangebracht: in de levenloze natuur, bij de mensen, maar ook bij de dieren en in de planten. Het karakter van de dieren wordt weer gemaakt, hervormd, hersteld, zoals het 'van den beginne' was. Jesaja 11:6-9 zegt er iets van: *de leeuw zal bij het rund zijn, ze zullen samen stro eten*. En Jesaja 55:13 ook: *Voor een doornstruik zal een cypres opschieten en voor een distel zal een mirt opschieten*.

Vernieuwde hemel en aarde

Er ontstaat een nieuwe, geheel vernieuwde hemel en een nieuwe, geheel vernieuwde aarde. Alle dingen worden 'nieuw' door het werk van Jezus Christus en zijn gemeente. Geen geweld meer, noch wetteloosheid, geen dood meer, noch verderf. En al wat leeft is in heerlijkheid met God en Jezus verbonden. Dat 'paradijselijke' keert terug, op alle niveaus. Daarin komt dan ook nog eens Gods heerlijkheid tevoorschijn, waardoor het nog mooier wordt dan in het begin. Nog mooier, zeker ten aanzien van de mens. Want de mensheid mag tot in alle eeuwigheid gaan leven in Gods heerlijkheid. God zal zijn alles in allen zijn.

God werkt altijd via mensen: Hij zet ons erbij in!

Zal dit allemaal 'als vanzelf' gaan plaatsvinden? Nee, niet als vanzelf. Die zondvloed in de voortijd is ook niet als vanzelf tot stand gekomen. Zo ook die grote omwenteling in de eindtijd. Daar zijn mensen 'als Noach' voor nodig, daar is een ark, een gemeente voor nodig. We mogen als mensen die in deze tijd leven, leren van de mensen uit de voortijd. Wij mogen leren van mannen als Set en de naam des Heren gaan aanroepen. We mogen leren van mannen als Henoch die met God wandelde. We mogen leren van een man als Noach die een ark bouwt en genade vindt bij God. Wij mogen één geest worden met onze Heiland en grote Voorman, Jezus Christus. En zó - met al die mensen en voorbeelden uit de voortijd voor ogen - samen mét Jezus verder gestalte geven aan die eindtijd, waarin God zijn belofte uit Hebréeën 12 gaat invullen. Ik roep je op om mee 'gestalte' te geven aan die eindtijd. Hoe? Door een heilig leven te gaan leiden, een leven in de gerechtigheid, een leven waarin we louter doen wat God wil, een leven toegewijd aan Jezus Christus. Een leven waardig der roeping waarmee wij geroepen zijn (Ef.4:1). Een leven waartoe wij ook vandaag weer geroepen worden!

Dan zullen we bemerken dat onze God, de bron van de vrede en rust, ons toerust met alle goeds, zodat we zijn wil kunnen volbrengen en Hij *in ons* kan uitvoeren wat Hij verlangt, door Christus Jezus. Dat staat in Hebréeën 13:20-21, vertaling Groot Nieuws Bijbel. Aan Hem de eer voor altijd en eeuwig! Amen.

Afronding van de voortijd

Hiermee ben ik aan het einde gekomen van de bijbelstudies over de periode die we in ons overzicht *de voortijd* hebben genoemd.

Misschien zeg je: is er nog wat naslagwerk? Ja, dat is er. Je kunt het een en ander nog eens nalezen in het boek: *'De strijd tussen licht en duisternis'*, hoofdstuk 4 en 5:

<https://veg-immanuel-breda.nl/boeken/de-strijd-tussen-licht-en-duisternis/>.

Dat kan ook in Studieblad 47 en 48:

<https://veg-immanuel-breda.nl/studiemateriaal/de-zondvloed-1/>

<https://veg-immanuel-breda.nl/studiemateriaal/de-zondvloed-2/>

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een eenmalige registratie nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>.

'GOUD VANOUDS'

MP3's uit de Infotheek

Door Rita Blijdorp

Weer twee 'gouwe ouwetjes' van broeder J.E. v.d. Brink met veel opbouw. Vaak denken we "dat weten we toch allemaal wel", maar toch... Neem de proef op de som. Voor de een zijn het herhalingsstudies en voor de ander is het misschien nieuw. Geniet ervan!

[19010101-3461-JEvdBrink-1cor11vrs30,jac5vrs14-16-strijd tegen ziektemachten](#)

[19771009-0096-JEvdBrink-Luc13vrs10-17 - De ware God, het echte kwaad, genezing-Gorkum](#)

VERENIG MIJN HART (3b)

Eén denken - kostelijk zijn Gods gedachten

Door Henk Lijzenga

Allemaal hetzelfde spreken vanuit Gods gedachten

De Bijbel spreekt heel veel over eendracht en eensgezind zijn en eenstemmig zijn. In 1 Kor. 1:10 zegt Paulus: ik wil dat je *eenstemmig* bent. Daar staat in de Statenvertaling: "*ik wil dat je allemaal hetzelfde spreekt.*" Hij bedoelt: ik wil dat je allemaal dezelfde

gedachten van God overneemt en van daaruit spreekt. Dat je ze zo overgenomen hebt dat het jouw gedachten geworden zijn. Je hebt ze van God gekregen en het tot jouw eigen gedachten gemaakt. Je hebt dat zelf gewild, dan sta je er dus ook helemaal achter. Eén van ziel, één in vrezen, één in liefdebetoon. Dat krijg je in de gemeente naar de mate je één in jezelf wordt. Ook één in je denken.

Gods denken in mij

Het zou zo moeten worden als de tekst waar Jezus zegt: 'Gij Vader in mij en ik in U, dat zij zo in ons zijn'. Dat Uw denken, Here Jezus, in mij is en dat mijn denken helemaal bekend gemaakt wordt bij U. Dat U op de hoogte bent met wat ik denk en wat ik wil. Dat U vandaaruit uzelf één maakt met mij. Uw denken in mij. Hoe denkt God? Hoe neem ik dat over? Hoe denkt God over zichzelf? Denkt God eigenlijk over zichzelf? Nou en of, de Bijbel staat er vol van hoe God over zichzelf spreekt. "*Ik ben die Ik ben.*" Ik ben, daarmee geeft God geweldig veel aan. Daarmee gaat het bij God niet in de eerste plaats om wat Hij allemaal kan doen en wat Hij aan de buitenkant laat zien. Nee, maar Ik ben. Jezus zegt in zijn situatie: Ik ben waar, Ik ben leven, Ik ben brood, enz.

'Ik ben mezelf', durf ik dat te zeggen?

En wij? We moeten het leren om te durven zeggen: ik ben. Ik ben mezelf. Mensen zeggen soms: al dat gedoe met de Bijbel, ik wil mezelf blijven. Ze hebben niet door dat je zelf, in je eentje buiten God, nooit jezelf kunt worden. Laat staan dat je jezelf kunt blijven. Je kunt jezelf zijn vanuit de relatie met de Here Jezus. Mensen die zichzelf zijn, dat zijn die mensen waar jij op af komt of waar jij naar kijkt en denkt: wat mooi is die mens, een voorbeeld voor mij, zo wil ik ook worden. Dat zijn die mensen die weten wie ze zijn.

Niet 'ik ben' vanuit hoogmoed

Ja natuurlijk zijn er ook mensen die weten wie ze zijn vanuit eigenwijsheid en vanuit vroomheid, vanuit hoogmoed. Die van daaruit neerkijken op alles om zich heen. Dat bedoel ik niet. Ik bedoel de mensen die weten wie ze zijn en *die de hand opgehouden hebben bij de Here Jezus.*

Spreken vanuit wat je gekregen hebt

Die beseffen dat wat ze zijn, hebben gekregen en tegelijkertijd weten ze wat ze zijn en leven daarin. Ze durven te spreken tegen de vijand om die aan de kant te drijven en tegen mensen om hen naar God toe te brengen. Dan wordt evangelisatie makkelijker, dan vloeit het er gewoon uit voort.

God is geboeid door de mens vanaf het begin

God denkt over zichzelf als de God die er altijd is, maar die ook alles voor mensen over heeft. In de Bijbel lees je veel over hoe God over zichzelf denkt. Hoe denkt God over mij? In

hoeverre ben je daar mee bezig? Wat vindt God eigenlijk van mij? Wat zou Hij in mij zien? Hoe zou Hij tegen mij aankijken? Wat zal God stom van me vinden? Zou Hij ook sterke dingen in mij zien? Waarom is God geboeid over wat mijn leven betreft? Daar staat Psalm 139 vol van. Vanaf het allereerste moment dat je leven verwekt werd, dat allervroegste beginstadium was God al geweldig geboeid over wat voor mens er tevoorschijn zou komen. Dat zegt David in Psalm 139. Vanaf dat allereerste minimale begin, God, hebt U er bijgestaan en hebt U naar me gekeken en hebt U belangstelling voor mij. Ik weet dat veel mensen dat weten, maar beleef je dat ook zo? Denk je zo over God? Denk je vanuit God zo over jezelf? Hoe denkt God over andere mensen?

Afgaan op hoe God andere mensen ziet

Het heeft mij in mijn bediening geweldig geholpen om iedere keer weer terug te gaan naar God, als ik moeilijke, ingewikkelde mensen tegenkwam, waarvan ik niet wist wat voor antwoorden ik ze moest geven, dan ging ik terug naar de Here Jezus en zei: *Heer ik weet het niet, maar U wel!* Laat me iets zien van die mens of help me om ze te begrijpen. Andere mensen die ik tegenkwam en die verschrikkelijk lelijke dingen tegen me zeiden en dat ik dan in de pijn die het deed toch kans zag om te zeggen: Here Jezus, hoe kijkt U eigenlijk naar deze mensen? Hoe denkt u eigenlijk over deze mensen, wat zijn Uw gedachten, wat ziet U aan positiefs in deze mensen? En werkelijk, dan ontdek je wat de Heer denkt over mensen waarvan je zelf denkt, nou ik ga een straatje om.

Hij maakt ons Zijn gedachten bekend

Dan merk je als je daar gevoelig voor bent, als je daarnaar wilt luisteren, hoe Hij zijn gedachten aan jou bekend maakt over mensen die jij zo ingewikkeld en moeilijk vindt. Als je dan met God meegaat, als je het dan dus toelaat in je hart en je gaat met Gods denken mee, dan ontdek je dat je die mensen anders gaat benaderen.

Bidden vanuit de gedachten van God voor anderen

En dan kom je op een punt dat je voor ze kunt bidden. Vandaar ook dat Jezus zegt: *“bid voor uw vijanden.”* Dat zijn dus mensen die jou het leven zuur maken en die jou eigenlijk kapot willen maken. Jezus zegt: bid voor ze. Dat kan als je denkt, zoals God denkt. Als je kijkt naar mensen vanuit Gods gedachten, vanuit Jezus' denken. Uw denken in mij en mijn denken in Jezus Christus.

Maak jezelf bekend tegenover Hem vanuit relatie

In hoeverre maak ik mij aan God bekend? Leg ik alles aan Hem voor? Ik hoeverre maak ik mijn wensen bekend? In hoeverre heb ik mijn verlangens en spreek ik die uit tegen Hem? Dan

staat hier in Psalm 139: *“Here gij doorgrondt mij, gij kent mij, gij verstaat mijn gedachten.”* Dus dan hoef ik het toch niet... ja juist wel. Want Jezus wil een relatie. En relatie houdt in dat er tussen twee mensen iets is. Tussen een jongen en een meisje is een bepaald moment een vonk overgeslagen, zeggen we dan. Ze hebben iets bij elkaar ontmoet en dat daagt uit. Zo kan er tussen God en jou iedere keer weer een vonk overslaan, waardoor je uitgedaagd wordt. Een relatie houdt in dat je niet alleen weet van de ander, maar dat jij je bekend maakt aan de ander. Hoe belangrijk is dat in een mensenleven! Vriendschap is voor een groot deel gebaseerd op de dingen die je aan elkaar durft toe te vertrouwen. Het is de basis, één van de uitgangspunten van een goed huwelijk, om er altijd weer op uit te zijn om je bekend te maken aan die ander, zodat die ander jou leert kennen. Zodat die ander weet wat jou bezighoudt.

Eerlijk zijn over zaken waar je de mist inging

Ook je één maken met dingen die niet zo fraai zijn, die je niet zo goed kunt, waarin je jezelf waardeloos voelt. In een goeie relatie durf je dat uit te spreken en dat brengt dus geen verwijdering, maar brengt het je naar elkaar toe. In hoeverre maak ik mij bekend aan de Here Jezus? Zeg ik tegen hem wat ik graag zou willen? Wat ik voor hem zou willen betekenen? Ik zou me kunnen voorstellen dat er momenten zijn dat je zegt: Here Jezus, dit wil ik allemaal, en wat houd ik veel van U. En Hij zegt: *je bent eigenlijk vergeten dat je daar de mist inging, zou je dat eerst eens niet opruimen?* Waarom doet Hij dat? Omdat je niet hoort? Ja juist wel! Vindt Hij het dan niet prachtig dat je zulke mooie dingen tegen hem zegt? Ja! Maar hij wil juist één met je worden, dus Hij wijst je ook op de dingen die *anders* moeten. Want de dingen die anders moeten, houden de eenheid tegen. Dus wijst Hij je op het bloed dat je reinigt van je zonde en wijst Hij je op dingen waar je de mist in ging. En als Hij het doet, zal Hij altijd ook erbij staan en je laten merken: ga er maar op in. Maak het maar zuiver, reinig jezelf maar. Houd maar op in dat spoor te gaan. Ik help jou. Mijn denken in God, één worden met God. Mijn gedachtelevens steeds weer bekend maken.

Het vleselijke denken opzij

De Bijbel spreekt over verwerpelijk denken, over ijdelheid van denken, over allerlei luchtkastelen die je kunt bouwen, waar nooit iets van terecht komt. Over opgeblazen zijn door vleselijk denken. Dat is dus aan de ene kant bezig zijn met God, maar aan de andere kant alles van de aarde daar doorheen hutselen. Alle begeerten van de aarde de boventoon blijven laten voeren, terwijl je zegt dat je God wilt dienen en God als eerste hebt. *Vleselijk denken is: niet denken vanuit de geestelijke werkelijkheid, vanuit God, maar vanuit menselijk denken.* Dat komt bijvoorbeeld bij ziekte nogal eens aan de orde. Juist bij geloof in genezing kan zo makkelijk dat denken komen van wat de mensen zeggen. Natuurlijk kan het

waar zijn dat het medisch helemaal klopt, maar wat zegt God en hoe denkt God? Als je daarin meegaat, dan luister je wel naar het medische denken maar je hebt het niet als het hoogste. Je maakt het ondergeschikt aan wat God denkt en wat God vindt en de wegen die Hij aanwijst.

Vertroebeling in denken

De Bijbel spreekt over mensen die niet meer helder van denken zijn. Nou, dan denk je natuurlijk aan mensen die te veel gedronken hebben. Dan ben je niet meer helder, dan ga je lallen en zo. Of je bent verslaafd aan drugs of aan andere dingen. Of je bent zo geboeid door bepaalde televisieprogramma's dat je de knop niet meer uit kunt krijgen, want je denken is er helemaal van doordrenkt. Je weet dan wel: dat moet ik niet tegen anderen uitspreken, dat moet ik wel voor mezelf houden, maar ondertussen weet je eigenlijk best dat je denken niet helder is. Je denken kan vertroebeld raken, niet meer helder zijn, doordat boze geesten het helemaal over je heen gooien en zeggen: kijk eens wat die ander heeft? Die leeft niet eens met God en moet je eens kijken wat een voorspoed die heeft. Die heeft een makkelijk leven, waar maak je je druk over. Dat zei de vijand ook al tegen David, maar die heeft er ook antwoorden op. De Bijbel zegt dan ergens: *"let op hun einde."* Het einde van zulke mensen is dat ze niets hebben, dat ze innerlijk leeg zijn, ook geen relatie met God hebben, armer kan het niet. Dan heb je een poosje genot gehad en daarna sta je met volkomen lege handen.

Helder in denken

Neem toch de gedachten van God over. Word helder in je denken. Soms kan kritiek op mensen je zo vertroebelen, waardoor je niet meer helder kunt denken en de feiten niet meer werkelijk onder ogen kunt zien. Je denken kan bedorven zijn. Soms kom je mensen tegen die alleen maar kunnen liegen, die kunnen alleen maar lelijke dingen zeggen. Of die hebben altijd vuile praatjes of onreine verhalen. Bij het minste of geringste komt er altijd weer zoiets doorheen omdat hun denken bedorven is. Paulus schrijft aan Titus over *"een denken dat besmet is en een geweten dat besmet is"* (Tit. 1:15).

Een rein geweten vervuld van Gods Geest

Dat geweten speelt juist in je denken een grote rol. Want met je geweten toets je je gedachten en zeg je: dat wil ik wel en dat wil ik niet, want ik wil het denken van God. Want ik laat ook mijn geweten doordrenken van Gods denken. Daar heb je voor nodig dat je gedoopt bent in Gods Geest, dat je je laat vervullen met de Geest van God. Als je dat doet, merk je dat je steeds nauwkeuriger gaat letten op welke gedachten wil ik wel hebben en welke niet. Omdat je weet dat heel veel vleselijk denken je niet brengt in de werkelijkheid van Gods Koninkrijk.

Vervreemden raken of gedachten van heil koesteren

Je weet ook dat heel veel denken van satan mensen beïnvloedt en dat verblindt. Paulus zegt dat het mensen vervreemdt van God. Waar mensen vervreemden van God zijn, worden ze ook vervreemd van zichzelf. Dan zeggen ze: hoe zit ik toch in mekaar? Wat ben ik toch een eigenaardig mens! Waarom doe ik toch zulke dingen? Als je naar de Here Jezus gaat, ga je ontdekken dat je tot jezelf komt, dat je meer en meer gaat begrijpen hoe je in elkaar zit. Omdat je Gods gedachten overneemt die veel hoger zijn, dat zijn gedachten van heil. God zegt: *"Ik koester gedachten van heil en niet van onheil om je een hoopvolle toekomst te geven"* (Jer. 29:11).

Gods ruime en verheven gedachten

Denken over de barmhartigheid van God, hoe ruimhartig God denkt. Denken aan de gedachten van God die altijd blijven, die nooit ophouden. Zijn raad houdt stand in eeuwigheid! Hoe kostelijk zijn mij uw gedachten. Te kostelijk, zegt een andere vertaling. Met andere woorden, ik kan er met mijn hoofd niet bij.

Weg met morren en bedenkingen, geef jezelf aan God

En toch, de Heer roept ons op om allerlei overleggingen aan de kant te gooien. Om fantasieën in te leveren, om vlucht pogingen te stoppen. Al de wereldse vlucht voor de werkelijkheid van je gedachten en van Gods gedachten. Om te *breken* met morren en met allerlei bedenkingen, om op te houden met de zelfzucht en de eerezucht, om jezelf over te geven aan God. Geef jezelf over aan Hem. Heer, uw denken, uw gedachten wil ik als het hoogste. Leid mij in die denkwereld, ik geef me daaraan over. *Kom tot je eigen waarde vanuit Gods waarde.*

God is blij met jouw leven

Er is een tekst in Zefanja 3:17 waarin aangegeven wordt dat God juicht over ons. Dat God jubelt over jou en dat God jubelt over jouw leven. Over je zonden? Nee, die haat hij. Over je ongerechtigheid en je negatieve houding? Nee. Maar wel om wat in jou is. Je weet dat wel, maar leef je daarin?

Eigen waarde

Kom tot het besef dat God zo blij is met jouw leven en ga vandaaruit jouw waarde zien, Zijn waardeoordeel. Kom uit de niets waardigheid. Breek met alle leugens van de duivel en zoek naar je eigen waarde. Zoek naar die gedachten. Dat word je niet meteen op een presenteerblaadje aangeboden, maar je moet er zelf naar zoeken. Je moet het zelf als het ware verwerven.

Zoals God denkt

Word één in je denken over God, word het met jezelf eens over hoe je over God denkt. Word het met jezelf eens over hoe je over jezelf denkt en dan wordt daarin één. Word het

met jezelf eens over hoe je over andere mensen denkt. Soms is dat een proces, soms kost dat tijd en soms moet je bevrijd worden en heb je hulp nodig. Word het met jezelf eens over die ene gedachte over mensen, zoals God denkt. Word het met jezelf eens over hoe je denkt over de gemeente. Word daarin één in je denken, dan zul je ontdekken hoe de relatie met God zich verdiept.

God maakt Zich bekend, ook tijdens je bidden

Hoe je steeds meer ervaart hoe Jezus Christus zich aan je bekend maakt. Ik herinner me een gebed - ik bid vaak aan de telefoon met mensen en voor mensen, omdat het op dat moment urgent is en dat was het toen ook. Ik herinner me hoe ik op dat moment de gedachte kreeg dat ik zou bidden dat hij op zijn gedachten terug zou komen en terug zou keren. Ik herinner me nog hoe als het ware die gedachte in mijn gedachten kwam. Ik sprak dat uit en ik zei: *Heer wilt u dit werkelijkheid maken in zijn leven. En dat heeft de Heer ook gedaan.*

Heilzame wisselwerking met God

Niet altijd werken mijn uitspraken zo. Dat zou ik graag wensen, maar ik jaag er wel naar. Ik vind het heerlijk om in moeilijke dagen, als er veel op ons afkomt, om dan ineens op zo'n manier te merken: Hij hoort me wel en Hij verhoort ook. Die wisselwerking tussen Hem en mij ervaar ik en ook al gebeurt er dan niet altijd wat ik wil, het maakt mij sterker, het helpt mij, omdat ik er altijd weer op uit ben om één te worden en het met mezelf eens te zijn over de dingen die ik van God overneem en bedenk. Laat het zo bij jou zijn dat je op een gegeven ogenblik in een situatie komt dat je zegt: God, nou moet u even ophouden, want u geeft mij zoveel gedachten, dat kan ik allemaal zo gauw niet volgen. Ik wil ze allemaal, maar ik kan er niet helemaal bij. Dan ervaar je dat overweldigende, waar David het over heeft, dan ervaar je die overvloed. Dat je ineens beseft hoe God werkelijk naar je kijkt. Dat er een wereld voor je opengaat. Dat je gedacht hebt dat God tegenover je staat en dat je ineens bedenkt en beseft dat Hij *naast* je staat. Dat je dan denkt: wat groot! Dat kan ik nog allemaal niet volgen. God vergeet het niet hoor, Hij komt er gewoon op terug. Op een ander moment dat je het wel kunt hebben, dan zegt Hij het weer, en nog keer weer, en nog eens, net zo lang tot je ervan doordrongen bent.

Gedachten als zandkorrels

Word één in je gedachten. Eén in je denken zoals God denkt en beleef vandaaruit een diepe relatie met de Here Jezus. *“Hoe kostelijk zijn mij uw gedachten, o God, hoe overweldigend is haar getal. Wilde ik ze tellen, zij zijn talrijker dan het zand; als ik ontwaak, dan ben ik nog bij U”* (Ps. 139:17-18). Gedachten als zandkorrels. Hoeveel zandkorrels heb je al? Ligt er al een ‘zandvlakte’ in je leven? *(wordt vervolgd).*

DE OPNAME VOOR DE GROTE VERDRUKKING IS EEN ONGEGRONDE AANNAME (1)

Door Piet Guijt

De auteur is in Hoger-op al een aantal keren ingegaan op het Israël-vraagstuk, waarbij de aardse, natuurlijke invulling in de uitleg in onze tijd zo populair is. Nu plaatsen we een korte serie van drie artikelen van zijn hand die de leer van ‘de opname van de gemeente voor de grote verdrukking’ bespreken die eveneens erg in zwang is en vaak gecombineerd wordt met een natuurlijke kijk op Israël en met de bedelingenleer. In Hoger-op roeien we hiermee tegen de heersende eindtijdstromingen op. We vragen aan de lezers de drie artikelen in zijn geheel te lezen en daarom hun beoordeling op te schorten tot ook de artikelen 2 en 3 verschenen zijn. Piet Guijt toetst de opnamevisie die gebruikelijk is op het evangelische erf aan de hand van de Schriften en we vragen aan de lezer ook zijn artikelen vanuit de Bijbel te (her)overwegen en het goede te behouden (red.).

(Cijfers tussen haakjes verwijzen naar lectuur die na artikel 3 wordt aangegeven)

Inhoudsopgave (artikel 1)

1. Inleiding
2. Populaire opvatting
3. Waarop is die opvatting gebaseerd?
4. Wat zegt en bedoelt de Bijbel werkelijk?
5. De eerste brief van Paulus aan de Thessalonicenzen

1. Inleiding

Het is te prijzen dat er onder christenen veel aandacht is voor de eindtijd, én een verlangen naar de wederkomst van Jezus Christus, onze Heer. Dat verdient tegenover veel gerichtheid op het hier en nu onze waardering. Maar gezien het belang van het onderwerp zal het niet verbazen dat daarom de *boze* erop uit zal zijn om juist op dit gebied verwarring te zaaien. Daarom is waakzaamheid geboden om een goed zicht te hebben op toekomstige ontwikkelingen.

Een van de onderwerpen is de opname van de gemeente. Wat moet men daaronder verstaan? Velen, met name evangelische christenen, die het boek *De planeet die aarde heette* van Hal Lindsey en de serie *De laatste bazuin* van Tim Lahaye en Jerry B. Jenkins hebben gelezen en de daarop gebaseerde Hollywood-film *Left Behind* hebben gezien, geloven dat de gemeente van Jezus Christus vóór de zgn. grote verdrukking zal worden opgenomen, dus van de aarde zal *verdwijnen*. Ook diverse christelijke tijdschriften en boeken verkondigen deze gedachte.

In dit artikel zullen we bezien hoe deze visie is ontstaan en nagaan of er een bijbelse basis voor is.

2. Populaire opvatting

Eeuwenlang was het voor theologen en gelovige christenen vanzelfsprekend dat er één wederkomst van Jezus Christus zou zijn, namelijk bij de voleinding van de huidige eeuw, bij de glorieuze wederkomst van de Zoon des mensen in heerlijkheid en dat het 'opgenomen worden' - zoals beschreven in 1 Thess. 4 - pas dan zou plaatsvinden, dus na de vervolgingen in de eindtijd (1). Maar omstreeks 1830 begon de Schotse predikant Edward Irving (die beïnvloed was door een boek van de Rooms-Katholieke priester [Emmanuel Lacunza](#)) (4) het idee te verkondigen dat daarvoor eerst nog een geheime 'stille' opname van de gemeente van Jezus Christus zou plaatsvinden en dat de gemeente door die

opname zou kunnen ontsnappen aan een grote verdrukking van 7 jaar die nog zou volgen. En halverwege die periode zou de antichrist zich in de herbouwde, derde tempel te Jeruzalem gaan zetten en het offer doen ophouden. John Nelson Darby, de vader van het zgn. *dispensationalisme* of de *bedelingenleer*, en de grondlegger van de Vergadering van Gelovigen, heeft dit idee overgenomen, en volgens Darby zou God na het verdwijnen van de gemeente van de aarde weer verder kunnen gaan met het volk Israël (12,17,19).

Darby's visie is zo bekend geworden omdat die in de kanttekeningen van de bekende *Scofield Reference Bible* (1908) is opgenomen. En, zoals al hierboven is aangegeven, is de visie van Darby, ook buiten Amerika, nog verder bekend geworden via de boeken van Hal Lindsey, Tim Lahaye en Jerry Jenkins (12,17,19). Momenteel wordt in ons land de opname van de gemeente vóór de grote verdrukking onder meer ook verkondigd door Het Zoeklicht, door Jeep van der Schoot (14) in zijn eindtijdboeken, en ook Gert van de Weerd huldigt deze opvatting. Echter, ook Bijbelleraren met een pinksterinslag als J.W. Embregts (7), Jaap Dieleman (5,6) en Wim Grandia (9) verkondigen deze visie.

3. Waarop is die opvatting gebaseerd?

Er zijn met name twee Bijbelgedeelten die vaak worden genoemd als vermeende basis van de opvatting van Darby, namelijk de profetie over de 70 jaarweken in Daniël 9, en enkele teksten (namelijk 1 Thess. 4:13-18; 1 Thess. 5:2-4 en 2 Thess. 2:1-4) uit de twee brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen. Soms worden ook andere teksten genoemd die we nader zullen onderzoeken.

4. Wat zegt en bedoelt de Bijbel werkelijk?

Vooraf willen wij opmerken dat een verschil van opvatting inzake de opname van de gemeente vóór de grote

verdrukking deels te maken heeft met het feit dat christenen niet altijd dezelfde invulling geven aan het begrip 'opname'. Overigens komt het woord 'opname' niet in de Bijbel voor. Het gaat in 1 Thess. 4:17 over: gegrepen worden, weggevoerd worden of bijeenvergaderd worden.

Sommige christenen hebben de (toch wel wat naïeve) opvatting dat de opname is: het plotseling en fysiek verdwijnen van een groot aantal gelovigen vanaf de aarde naar de hemel (14). Bekend zijn de verhalen over enorme kettingbotsingen, neergestorte vliegtuigen en aan de grond gelopen schepen, omdat er dan plotseling mensen 'weg' zijn van de aarde, terwijl hun kleren achterbleven (4). Volgens anderen gaat het begrip opname over wat er zal gebeuren bij de wederkomst van Christus, namelijk dat de al eerder ontslapenen zullen opstaan en een verheerlijkt en onsterfelijk lichaam zullen ontvangen, en dat ook het sterfelijke, natuurlijke lichaam van de dan nog levenden in een ondeelbaar ogenblik wordt veranderd in een verheerlijkt en onsterfelijk lichaam (1 Kor. 15:51-53) en wij met de Heer bijeenvergaderd zullen worden en blijven. De tekst 2 Thess. 2:1 spreekt over '*onze vereniging met Hem.*'

Mede door een verschil van invulling van het begrip 'opname' komt het heel vaak voor dat men gebeurtenissen die bij de wederkomst van onze Heer zullen plaatsvinden, ten onrechte koppelt aan de geheime opname vóór de grote verdrukking, dus een aantal jaren (men spreekt vaak over 3,5 of 7 jaar) vóór de wederkomst van Jezus. Hieronder zullen we dat met enkele voorbeelden toelichten. We zullen de desbetreffende Bijbelgedeelten gaan lezen en overdenken. We beginnen met de twee brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen en gaan daarna verder met Daniël 9 over de 70 jaarweken. In paragraaf 8 zullen we enkele andere teksten bespreken.

5. De eerste brief van Paulus aan de Thessalonicenzen

Vaak wordt de zgn. opname vóór de grote verdrukking gebaseerd op enkele teksten uit deze brief en de tweede Thessalonicenzen brief. Maar klopt dat wel? Wat bedoelde Paulus werkelijk met de teksten 1 Thess. 4:13-18 en - in het tweede artikel besproken - 1 Thess. 5:2-4 en 2 Thess. 2:1-4? We gaan deze teksten bestuderen.

1 Thessalonicenzen 4:13-18 (NBG-vert.):

"Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal

op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden”.

Allereerst is de vraag, waarom Paulus dit schreef? Omdat de gelovigen in Thessalonica zich bezorgd afvroegen of hun reeds overleden dierbaren de komst van de Heer zouden mislopen. Paulus kon hen geruststellen, want die overledenen zullen er bij de wederkomst van de Heer toch ook bij zijn, ja zelfs een streepje voor hebben, want zij gaan het eerst, zegt Paulus (8,12).

Er klinkt een bazuin. Dat betekent dat er dus geen sprake van een geheime ‘stille’ opname. We moeten ook nog nadenken over de vraag *wanneer* die bazuin Gods klinkt. Is dat vóór of na de zgn. ‘grote verdrukking van 7 jaren’? (een term die *ten onrechte* is afgeleid uit de 70ste jaarweek van Dan. 9; zie verderop).

Laten we eerst eens kijken naar 1 Kor. 15:50-52 (NBG-vert.) waar dezelfde gebeurtenis wordt genoemd: *“Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet. Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen”.* Dat gebeurt pas aan het eind van de tegenwoordige tijd (bedeling), want na de laatste bazuin komt er geen andere bazuin meer, en dat betekent dat die laatste bazuin niet vóór de zgn. grote verdrukking kan klinken.

Dat wordt nog bevestigd door Openb. 11:15-17 (NBG-vert.): *“En de zevende engel blies de bazuin (de laatste, na zes oordeelsbazuinen!) en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden. En de vierentwintig oudsten, die voor God op hun tronen gezeten waren, wierpen zich op hun aangezicht en aanbaden God, zeggende: Wij danken U, Here God, Almachtige, die is en die was, dat Gij uw grote macht hebt opgenomen en het koningschap hebt aanvaard”.*

Dit slaat dus niet op de zgn. opname vóór de grote verdrukking, maar op de wederkomst van Christus. Dán pas zullen degenen die al ontslapen zijn (1 Thess. 4:14) opstaan en tezamen met de levenden die achterblijven tot de komst

des Heren (1 Thess. 4:17) in een ondeelbaar ogenblik onvergankelijk opgewekt en veranderd worden (1 Kor. 15:52) in een verheerlijkt lichaam (Fil. 3:21) en voor altijd bij de Heer zijn. Bovendien, doden zullen pas opstaan bij de wederkomst van de Heer en niet bij de opname vóór de grote verdrukking. Dus 1 Thess. 4:16-17 gaat over de *wederkomst van de Heer* en heeft dus niets te maken met een vermeende verdwijning van christenen van de aarde, een aantal jaren voordat Jezus wederkomt in heerlijkheid.

In 1 Thess. 4:17 (dé tekst die veel vragen en misverstanden heeft gegeven) lezen we dat de gelovigen de Heer *tegemoet* gaan in de lucht (in de hemelse gewesten, de geestelijke wereld) (Ef. 2:2). En we moeten in deze tekst goed letten op het gebruik van het woordje ‘tegemoet’, vooral ook omdat in 1 Thess. 4:16 vermeld wordt dat de Heer van de hemel zal *nederdalen*. Het woord ‘tegemoet’ wordt namelijk vaak gebruikt voor het binnenhalen van hooggeplaatste personen. Degenen die zo’n hooggeplaatst persoon verwachten, gaan de stad uit hem ‘tegemoet’ om hem binnen te halen. Dat zien we ook in Matt. 25:6, Hand. 28:13-16 en Joh. 12:13,18. “Het gaat in 1 Thess. 4:17 dus niet om een vlucht van de gelovigen, maar dat zij Jezus op het laatste stukje van Zijn wederkomst naar de aarde begeleiden. Anders gezegd: het gaat niet om een ‘escape’ van de gemeente, maar om een ‘escorte’ van de Heer door de gemeente. De Heer Jezus Christus wordt als de Koning binnengehaald! Dat is de achterliggende geloofsvoorstelling bij de (ene) wederkomst aan het eind van de tijd” (15). Dat er over wolken wordt gesproken, moet men o.i. vooral verstaan als beeldspraak zoals we dat ook zien in bijv. Ex. 16:10; Jes. 19:1; Dan. 7:13; Luk. 9:35; Mark. 13:26; Matt. 24:30; 26:64 en Openb. 1:7. De wolken wijzen op de positie van de gemeente in de hemelse gewesten (vgl. Hebr. 12:1). Hij komt met de wolken wil zeggen: Hij komt met de Zijnen! (*wordt vervolgd*).

GEDICHT

Bevrijding

*bevrijding:
afscheiding
van kwaad
duisternis
demonie*

*bevrijding:
ruimtescheppend
voor vervulling
vreugde
harmonie*

Gerrit van Ek